

[Tesdorpf.]

Spørgsmaalet om Børnene har for mig ogsaa en videre Interesse; man rører i Virkeligheden her ved et meget stort Problem, et Problem, som jeg kun lige skal strejfe. Det er et Faktum og maaske ogsaa et naturligt Faktum, at de mest børnerige Familier findes paa Landet, baade hos dem, der har Jord, og dem, der ikke har Jord. Men Børn faar efterhaanden en ringere Undervisning og faktisk ogsaa en ringere Uddannelse af deres Legeme paa Landet end i Byerne, ganske simpelt fordi det koster mere pr. Barn at modernisere en lille Skole end en stor Skole. Det kan Samfundet, som henter saa stor en Del af sin Tilvækst netop paa Landet, ikke være tjent med. Børn paa Landet skal og maa have større Del i de offentlige opdragende Goder, end de har nu, og et Tilskud til de børnerige Familier, som fortrinsvis findes paa Landet, et Tilskud, der indirekte kan komme til at virke som et Skoletilskud, vil være et om end beskedent Bidrag til Løsning af denne Sag.

Det er saadanne Tanker om Prisen til Landmanden, om Prisen til Forbrugeren og om Udjævning af Uretfærdigheder, som efter vor Opfattelse med Udsigt til Resultat maa kunne drøftes i Udvalget med det mangesidede Formaal først og fremmest at finde et Prisleje, der tilskynder til forøget Produktion, og som ikke mindst skal tjene som Opmuntring til dem, der har været trofaste over for vor Produktion af forædle Eksportvarer, for det andet at forhindre en usund statsfinansiell Situation og endvidere at afbøde de Virkninger, denne Politik vilde faa for de Grupper i Befolkningen, som har sværest ved at bære en Stigning i Leveomkostningerne, og endelig sidst, men ikke mindst at bremse den Inflation, som er en Trusel for alle i vort Samfund.

Jeg vil gerne slutte med at udtale Haabet om, at der efter Udvalgsbehandling og Ændringer ikke blot skal blive Enighed hos et Flertal om dette Lovforslag, men jeg vil, saa stærkt jeg kan, ogsaa udtrykke Haabet om, at der kan skabes en bred Enighed derom, Enighed fra den overvejende Del af dette høje Tings Medlemmer.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor velvillige Medvirken dertil.

Jørgen Jørgensen: Det havde egentlig været naturligt, om man havde drøftet de to Punkter paa Dagsordenen under eet, da det er meget vanskeligt at drøfte Landbrugets Forhold paa Grundlag alene af den ene Del af Problemet, Priserne paa Smør og Flæsk, uden samtidig at drøfte Spørgsmaalet

om Kornpriser. De to Ting har megen Forbindelse med hinanden. Landbruget er jo ikke saadan en isoleret Forretning, hvor nogle dyrker Korn og andre producerer Smør og Flæsk. Det er nøje sammenhængende for de fleste Landbrugs Vedkommende, og derfor havde det været naturligt at drøfte disse to Forslag under eet.

Det er nu ikke sket, og nu behandler vi indtil videre Spørgsmaalet om Landbrugets Priser for Smør og Flæsk og Priserne, som disse Varer skal ansættes til for Forbrugerne paa Hjemmemarkedet. Det er nødvendigt at have Opmærksomheden i høj Grad henvendt paa Priserne paa Smør og Flæsk og Kød, naar man skal tænke paa Landbrugets økonomiske Stilling. Alle er interesseret i at animere til størst mulig Produktion af disse Varer. Det er man af valutamæssige Grunde, og det maa ogsaa erkendes, at det er rimeligt, at de Landmænd, der trofast har holdt ved Besætningerne disse Aar og derigennem faktisk har haft langt ringere økonomiske Kaar end andre Landmænd, der har solgt af Besætningerne og udnyttet de Muligheder, som gode Priser paa Markafrøderne har givet, at disse Landmænd, der trofast holdt ved de gamle Driftsformer og opretholdt Besætningerne saa langt, som det overhovedet var muligt under de sidste Aars vanskelige Forhold, nu faar en Opmuntring til at fortsætte, for under alle Omstændigheder vil det vist forme sig saadan, at det alligevel bliver paa det Felt, at dansk Landbrug har sine Muligheder, og ikke paa Kornavlén, i hvert Fald paa lang Sigt.

Det er ogsaa nødvendigt at sige, at Landbrugets økonomiske Stilling taget som Helhed ikke er tilnærmelsesvis saa god, som mange uden for Landbruget er tilbøjelige til at mene efter den Stigning, vi har faaet i det sidste Aars Tid paa Smør- og Flæskpriserne. Det sidste Aar har været et strengt Aar for mange Landmænd. Følgerne af den lille Høst og de afsvedne Græsmarker mærkes føleligt endnu og vil mærkes i det kommende Aar. Jeg tror, man ofte overvurderer Betydningen af, at vi i Aar har faaet det tidlige Foraar og den tidlige Græsvækst og Muligheder for at faa Køerne paa Græs en Maaned før end i Fjor. Det er af umaadelig Værdi, men jeg tror, man vil faa at se, at sidste Aars Tørke har sat Spor, som vil mærkes paa det kommende Aars Græsmarker, og at de magre Køer, der nu staar i Staldene, vil faa vanskeligt ved at indvinde Nedgangen i Produktionen; sammenlignet med sidste Aar har vi i hvert Fald stadig væk Uge for Uge haft en Mælke-